

За днем спливає в порожнечу день,  
І від життя — лиш цятки перископні.  
Розрізнене і те, що так — сукупно, —  
З дощок — на хвилях — нетривкий майдан.

Біг сповільнивсь матерії й годин,  
Що ледь — на дно — у інтервалах — капа.  
Межа — й за нею далі — смолоскипи,  
Що — ріки прагнень, поривань і дум.

Під ковпаком — уламки пасторалі,  
Що в пуп'янку — без тіла — постаріли, —  
І — на півнеба — дерев'яні сльози.

І морок — із шафрану і заліза,  
Що роздає цикуту і нектар. —  
І перехід — в вітрильник, як в ноктюрн.